

Capella de l'Obac Vell

Vacarisses

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Al l'Obac, a l'extrem nord-est del terme.
Emplaçament A la Casa Nova de l'Obac (km 9,5 de la ctra. B-122) camí en direcció nord i est, a uns 800 m

Coordenades:

Latitud: 41.62671
Longitud: 1.95717
UTM Est (X): 413132
UTM Nord (Y): 4608857

Classificació

Número de fitxa 08291 - 16
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Any 1719
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Normativa del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Diputació de Barcelona. Àrea d'Espais Naturals
Fitxes associades:
[Casa Vella de l'Obac](#)
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dv., 23/04/2010 - 02:00

Descripció

Petita capella situada uns pocs metres a l'est de la Casa Vella de l'Obac. És una construcció senzilla i austera, amb un caire rústic, de planta rectangular. La coberta, a dos aiguavessos, adopta una forma lleugerament ondulada que vol imitar el perfil de les esglésies barroques. La façana principal, orientada a l'oest, té una petita porta d'entrada de factura rectangular, amb llinda i brancals de pedra, així com un òcul amb el contorn de maons plans. Els murs són de paredat i no tenen cap més obertura. La capella està dedicada a sant Antoni de Pàdua.

Observacions:

Situada en zona del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. Accés restringit de vehicles motoritzats

Història

La Casa Vella de l'Obac, d'origen alt-medieval, va tenir una gran rellevància històrica. Durant els segles XVII i XVIII passà per moments d'un gran dinamisme, gràcies a l'apogeu de la vinya i altres activitats, com ara un forn de vidre, els pous de glaç o l'elaboració de carbó. La capella, junt amb la torre de vigilància de la casa, fou construïda l'any 1719. Fou indulgenciada, a més de pel Bisbe de Vic, per Climent XVI el 1771. Segons una tradició, quan uns bandolers van anar a robar a la casa apareguren simultàniament a cada finestral un frare franciscà, els quals espantaren els malfactors i van fugir. En memòria d'aquest fet es posà la capella sota l'advocació de Sant Antoni de Pàdua, tradició que continuà en la capella de la Casa Nova. Igual que la casa vella de l'Obac, la capella fou cremada pels carlins l'any 1835. Entorn de la dècada de 1970 va ser restaurada.

Bibliografia

AA.DD. (2006). Catàleg de masies i cases rurals susceptibles de recuperació o preservació. Ajuntament de Vacarisses; Associació Catalana de Municipis i Comarques; SART-FEC, Universitat de vic, fitxa. 27
FLOTATS, Antoni (1979). Vacarisses, assaig històric d'un poble, p. 67-68, 117

